

RIKSDAGENS SVAR 118/2006 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om registerförvaltningen och vissa lagar som innehåller bestämmelser om magistratens behörighet

Ärende

Regeringen har till 2005 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om registerförvaltningen och vissa lagar som innehåller bestämmelser om magistratens behörighet (RP 229/2005 rd).

Beredning i utskott

Förvaltningsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FvUB 16/2006 rd).

Beslut

Nu församlade riksmöte har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om registerförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 15 mars 1996 om registerförvaltningen (166/1996) 3 och 4 §, av dem 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 616/1998, samt *fogas* till lagen nya 3 a och 3 b § som följer:

3 §

Enligt vad som föreskrivs särskilt är folkbokföringens och den övriga registerförvaltningens lokala myndigheter magistraterna, vilka arbetar vid häradsämbetena eller som fristående ämbetsverk. Bestämmelser om magistraternas övriga uppgifter utfärdas särskilt. En magistrat kan sköta uppgifter inom sitt verksamhetsområde också i ett annat härad i länet. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om magistraternas verksamhetsområden. Genom förordning av inrikesministeriet utfärdas närmare bestämmelser om placeringsort och enheter. Länsstyrelsen bestämmer magistratens namn.

I landskapet Åland sköts de uppgifter som föreskrivs för magistraten av länsstyrelsen, om inte något annat föreskrivs särskilt.

Inrikesministeriet skall höra länsstyrelsen innan en förordning som avses i 1 mom. utfärdas.

3 a §

Befolkningsregistercentralen leds av en överdirektör som svarar för att de mål som uppställts för centralen uppnås. Vid ämbetsverket finns resultatenheter om vilka bestäms i arbetsordningen. Befolkningsregistercentralens arbetsordning fastställs av överdirektören.

Varje magistrat leds av en chef som svarar för att de mål som uppställts för magistraten uppnås. Vid magistraten kan finnas resultatenheter enligt vad som bestäms i dess arbetsordning. Magistratens arbetsordning fastställs av magistratens chef.

3 b §

Vid Befolkningsregistercentralen avgörs ärendena av överdirektören eller någon annan tjänsteman som har beslutanderätt enligt arbetsordningen.

Ärenden som hör till en magistrats behörighet avgörs av magistratens chef eller av någon annan tjänsteman som har beslutanderätt enligt magistratens arbetsordning.

4 §

Närmare bestämmelser om Befolkningsregistercentralens och magistraternas uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas om registerförvaltningens övriga organisation, resultatstyrning, förordnande av ställföreträdare för magistratens chef, behörighetsvillkor för tjänster, tillsättande av tjänster och andra personalärenden. I Befolkningsregistercentralens och magistraternas arbetsordningar bestäms närmare om ämbetsverkens interna organisation, avgörandet av ärenden samt andra ärenden som hör till den interna förvaltningen.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

En bestämmelse om häradskskrivare i lag eller förordning tillämpas också på chefen för magistraten, om inte något annat föreskrivs.

Lag

om ändring av 7 e och 9 § i lagen om hemkommun

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 11 mars 1994 om hemkommun (201/1994) 7 e § 1 mom., sådant det lyder i lag 624/2004, samt *fogas* till 9 §, sådan den lyder i lag 1650/1995 och i nämnda lag 624/2004, ett nytt 4 mom. som följer:

7 e §

Åligganden i samband med mottagandet av flyttningsanmälan och anmälan om flyttning till utlandet

Den som tar emot en anmälan skall kontrollera att den innehåller de uppgifter som anges i

7 a § 3—5 mom. Om anmälan görs per telefon skall den som tar emot anmälan dessutom se till att anmälan uppfyller kraven i 7 a § 2 mom. Den som tar emot anmälan skall utan dröjsmål tillställa den magistrat som avses i 7 b § 1 mom. uppgifterna i anmälan med undantag för de anmälningar som avses i 9 § 4 mom.

9 §

Anteckning om hemkommun och folkbokföringskommun

Med avvikelse från 1 mom. kan också en annan magistrat som tagit emot en anmälan göra de anteckningar som med anledning av anmälan krävs i befolkningsdatasystemet, om anteckningarna kan göras utan tilläggsutredningar.

Närmare bestämmelser om dessa anmälningar, som magistraten kan göra anteckningarna om, och om de magistrater som får göra anteckningarna, utfärdas genom förordning av inrikesministeriet. Den magistrat som gjort en anteckning svarar för denna.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av namnlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i namnlagen av den 9 augusti 1985 (694/1985) 14 § 1 mom., 15 § 1 mom. och 27 § 2 mom., sådana de lyder i lag 69/1999, som följer:

14 §

Släktnamnsmyndigheter

Ärenden som gäller ändring av släktnamn behandlas av magistraten. Om det i syfte att effektivisera magistraternas verksamhet eller att främja en balanserad regional utveckling är nödvändigt att behandlingen av ärenden som gäller ändring av släktnamn koncentreras till en eller flera magistrater, kan genom förordning av inrikesministeriet utfärdas närmare bestämmelser om vilka magistrater som är behöriga att meddela beslut i ärenden som gäller ändring av släktnamn, samt om grunderna för kompetensfördelningen mellan dessa.

kan tagits emot av en annan magistrat än den som är behörig enligt 14 § 1 mom., skall ansökan utan dröjsmål överföras till den behöriga magistraten. Sökanden skall underrättas om överföringen.

27 §

Finsk myndighets behörighet i ärende som gäller släktnamn

Har en finsk medborgare hemvist i någon annan stat än Finland, Danmark, Norge eller Sverige, kan ansökan om ändring av släktnamn prövas i Finland, om ett i Finland givet beslut erkänns som giltigt i den stat där sökanden har hemvist.

15 §

Ansökan om ändring av släktnamn

Ansökan om ändring av släktnamn kan lämnas in till vilken magistrat som helst. Om ansö-

Denna lag träder i kraft den 200 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 20 och 22 § i lagen om faderskap

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 5 september 1975 om faderskap (700/1975) 20 och 22 §, sådana de lyder i lag 927/2002, som följer:

20 §

Erkännandets ikraftträdande

När en man har erkänt sitt faderskap skall den barnatillsyningsman på vilken faderskapsutredningen enligt 6 § 2 mom. ankommer ofördröjligen sända handlingarna angående erkännandet och det protokoll som uppsatts om faderskapsutredningen till den magistrat som enligt 2 mom. är behörig att avgöra ärendet.

Ett ärende som gäller godkännande av erkännande avgörs av magistraten inom barnatillsyningsmannens verksamhetsområde. Om det i syfte att effektivisera magistraternas verksamhet eller att främja en balanserad regional utveckling är nödvändigt att överföra behandlingen av ärenden som gäller godkännande av erkännande av faderskap på en annan magistrat, kan inrikesministeriet genom förordning utfärda närmare bestämmelser om de magistrater från vilka behörigheten överförs och de magistrater till vilka behörigheten överförs samt om grunderna för kompetensfördelningen mellan de magistrater som tar emot dessa uppgifter.

Erkännandet skall godkännas

1) om erkännandet skett på det sätt som föreskrivs i 15—19 §, och

2) om det inte finns orsak att anta att den man som erkänt faderskapet inte är far till barnet.

Faderskapet är fastställt genom erkännande, när mannen på det sätt som föreskrivs i 15 § 1 eller 3 mom. erkänt faderskapet och magistraten godkänt erkännandet.

22 §

Talerätt

Barnet har rätt att föra talan om fastställande av faderskap.

Mannen har rätt att föra talan om fastställande av faderskap, om magistraten av ovan i 20 § 3 mom. 2 punkten nämnd orsak inte godkänt erkännandet. Talan skall väckas inom ett år från den dag då mannen fick del av magistratens beslut. Mannen har dock inte rätt att föra talan, om erkännandet gäller ett barn som avses i 2 §.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag **om ändring av ärvdabalken**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i ärvdabalken av den 5 februari 1965 (40/1965) 20 kap. 9 a—9 c §, sådana de lyder i lag 733/1994, som följer:

20 kap.

Om bouppteckning

9 a §

Om arvlåtaren vid sin död hade hemkommun i Finland, kan en magistrat på ansökan av en dödsbodeläggare, efterlevande make, den som sköter boet, bouppteckningsman, skiftesman eller testamentsexekutor fastställa att alla delägare i boet och arvlåtarens make har antecknats i bouppteckningen så som föreskrivs i 3 § 1 mom.

Fastställelse kan sökas hos vilken magistrat som helst. Om det i syfte att effektivisera magistraternas verksamhet eller att främja en balanserad regional utveckling är nödvändigt att överföra de ärenden som gäller fastställelse för behandling i en annan magistrat, kan inrikesministeriet genom förordning utfärda närmare bestämmelser om de magistrater från vilka behörigheten överförs och de magistrater till vilka behörigheten överförs samt om grunderna för kompetensfördelningen mellan de magistrater som tar emot dessa uppgifter. Om ansökan tagits emot av en annan magistrat än den som är behörig, skall ansökan utan dröjsmål överföras till den behöriga magistraten. Sökanden skall underrättas om överföringen.

Fastställelse skall beviljas, om det med stöd av uppgifterna i befolkningsdatasystemet eller någon annan tillgänglig utredning finns motiverade skäl att anta att uppgifterna i bouppteckningen är riktiga och fullständiga.

Magistraten skall göra en anteckning om beviljad fastställelse i en till riktigheten bestyrkt kopia av bouppteckningen.

9 b §

Om fastställelse inte enligt 9 a § kan beviljas, skall magistraten meddela sökanden om de brister och fel den iakttagit samt återsända handlingarna till sökanden utan fastställelse. Den person som enligt bouppteckningen tar emot meddelanden som gäller boet skall också underrättas om saken.

9 c §

En rättshandling som de delägare som finns antecknade i en bouppteckning som fastställts av en magistrat har ingått på boets vägnar med en annan person än en delägare är bindande, även om någon delägare inte har antecknats i bouppteckningen, om den med vilken rättshandlingen ingicks inte visste och inte heller borde ha vetat att en sådan delägare fanns i boet.

När en ansökan om inskrivning av en rättighet eller någon annan åtgärd görs hos en myndighet, skall en fastställd bouppteckning anses som tillräcklig utredning över dödsbodeläggarna, om inte något annat framgår i saken.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 10 oktober 2006